

RESUMÉ

Gennem de seneste år har pengespil og ludomani været et tilbagevendende emne i den offentlige debat i Grønland. Der har især været fokus på de økonomiske og sociale problemer som ludomani kan føre med sig. Både for den enkelte, men også for familien og lokalsamfundet. På mindre end 100 år har Grønland udviklet sig fra et traditionelt fangersamfund til et moderne samfund. Den hurtige samfundsudvikling stiller store sociale og kulturelle krav til den enkelte og til samfundet. En øget forekomst af de såkaldte sociale patologier så som vold, selvmord, alkohol- og hashmisbrug er et vilkår, der deles af oprindelige befolkninger og udgør en stor udfordring for folkesundheden.

Afhandlingen viser, 1) at forekomsten af problemspil målt i et livstidsperspektiv blandt grønlændere er høj (mænd 16%; kvinder 10%); 2) At der er et forholdsvist stort overlap med andre former for misbrugsadfærd blandt problemspillere; 3) Samt at der er en generel forekomst af dårligere helbred og usunde vaner blandt både dem, der spiller ofte og problemspillerne.

På baggrund af afhandlingens resultater argumenteres der for, at problemspil kan tilføjes til listen over sociale patologier i Grønland, ligesom det kunne tyde på, at folk der er fanget mellem en traditionel og en moderne livsstil er mere sårbare overfor problemer med pengespil. Der argumenteres desuden for, at ludomani og problemspil bør inkluderes systematisk i folkesundhedsstrategier, behandlingsindsatser og interventioner fremover, fordi sammenfaldet mellem problemspil og andre former for misbrugsadfærd er relativt stort.

Afhandlingen er baseret på data fra Befolkningsundersøgelsen i Grønland 2005-2010 (Inuit Health in Transition Greenland Survey). Data er indsamlet blandt voksne i 9 byer og 13 bygder i forskellige dele af Grønland og omfattede kliniske undersøgelser, et interviewerbaseret spørgeskema samt et selvudfyldt spørgeskema. Den overordnede deltagerprocent var 64.9%.